

povodom tiskanja rukopisa dr. vuka vernića "grad i selo. skica jednog pokušaja prikaza kretanja suprotnosti grada i sela kroz historiju"

stjenko vranjican

pravni fakultet
sveučilišta u zagrebu,
zagreb, hrvatska

Od godine 1776. Pravni fakultet u Zagrebu najstarije je pravno učilište u Republici Hrvatskoj. Visok ugled u zemlji i inozemstvu Fakultet je stekao marom mnogih generacija znanstvenika koji su svu svoju radnu energiju, talent i znanje posvetili njegovu napretku. Djelujući kroz 220-godišnje razdoblje, u političkom okruženju pretežno nesklonu autentičnim hrvatskim interesima, profesori Pravnog fakulteta kao intelektualna elita vlastitog naroda i osobno su proživljavali tegobe i tragedije progona zbog ideja koje su promovirali. Spomenimo smjenjivanje s rektorske funkcije profesora dr. Blaža Lorkovića, uklanjanje s Fakulteta dr. Valdemara Lunačeka, dr. Mihajla Lanovića, dr. Šime Đodana, mr. Joze Ivičevića-Bakulića ... Među tim nastavnicima - političkim stradalnicima, dr. Vuku Verniću pripada posebno mjesto. Pod nerazjašnjenim okolnostima izgubio je život u ratnom vihoru, nakon logorske golgote i priključenja antifašističkom pokretu.

Dr. Vuk Vernić rođen je 5. prosinca 1911. u Bihaću. Klasičnu gimnaziju pohađao je u Zagrebu i maturirao s odličnim uspjehom 1930. Započinje studij na Pravnom fakultetu u Zagrebu i diplomira 1935. Rigoroz polaže 31. siječnja 1938. U studentskim danima okušao se u novinarstvu pišući

za zagrebački dnevnik "Novosti". Po okončanju studija kraće vrijeme radi kod Privatno-bolesničke blagajne "Merkur" i Privilegirane agrarne banke - filijala Zagreb. Krajem 1938. zapošljava se u Savezu bankovnih činovnika u Zagrebu. Sveučilišnu karijeru Vernić započinje 17. listopada 1939. imenovanjem za asistenta-dnevničara Pravnog fakulteta u Zagrebu na Katedri za sociologiju. Fakultetsko vijeće izabire ga 18. svibnja 1940. za asistenta-vježbenika na Katedri za političku ekonomiju, a iste godine (zbog odlaska dr. Dinka Tomašića na studije u inozemstvo), 10. studenoga, za honorarnog predavača iz predmeta sociologija i statistika. Tu je dužnost obavljao do uhićenja, u prosincu 1941. Istog mjeseca pušten je iz pritvora te je nastavio rad na Fakultetu. Ponovno je uhićen zajedno sa suprugom Magdom 21. siječnja 1942. te otpušten s Fakulteta rješenjem Ministarstva prosvjete NDH s obrazloženjem "jer je kao nepoćudan po javni red i sigurnost upućen na prisilni boravak u sabirni logor u Jasenovcu na vrijeme od dvije godine". U ožujku 1943. Vernić je razmijenjen te se pridružio antifašističkom pokretu. Zaražen tifusom, poginuo je iste godine pod nerazjašnjenim okolnostima.

U svome kratkom životu Vuk Vernić bavio se znanošću svega nekoliko godina. Ipak, njegov je znanstveni učinak vrlo plodan. Objavio je 1938. u časopisu "Mjesečnik" (br. 9/1938) studiju "Prilog raspravljanju o seljačkom pitanju" a 1939. u istom časopisu članak s naslovom "Zaštita seljačkog posjeda". Rad "Dva mišljenja o potrebi industrijalizacije kod nas" objavljuje 1940 ("Mjesečnik" br. 12/1940). Studiju "Auguste Comte i njegovo značenje za sociologiju" publicira 1941 ("Mjesečnik" br. 6-8/1941). U Godišnjaku Pravnog fakulteta (knj. I, 1939/40) tiskao je opsežnu studiju "Problem industrijalizacije u ekonomskoj teoriji". Navedeni radovi kao i činjenica da je napisao dvije neobjavljene studije svjedoče o njegovoj izuzetnoj marljivosti i plodnosti.

Publiciranjem Vernićeva neobjavljenog rukopisa "Grad i selo. Skica jednog pokušaja prikaza kretanja suprotnosti grada i sela kroz historiju" obogaćuje se hrvatska sociološka literatura vrijednim prilogom i oživljava uspomenu na uzornoga i zaslužnog nastavnika Pravnog fakulteta u Zagrebu.

literatura:

Dr. Vuk Vernić, članak dr. Zlatka Gašparovića u knjizi "Sociološki leksikon", Beograd 1982, str. 731.

Dr. Vuk Vernić, članak u knjizi "Za slobodu: učitelji, nastavnici i profesori Hrvatske poginuli u narodnooslobodilačkom ratu", Zagreb 1955, str. 164-165.